

yaptığımız bütün bu hesapları görebiliriz.

Kendini öğrenmek ve kendini tanımak yolunda ilerlemek isteyenlerin, içsel hesap yapmaktan kurtulmaları gerekir. Çünkü bütün bu hesaplar sahte kişilikten kaynaklanır. Örneğin; incinmiş gurur ya da kendini beğenme duygusu veya taraflı kendini kandırma, vb. Hesap yapma özelliğini durdurmak için sahte kişilik üzerinde çok çalışmak gerekir. Sürekli olarak bize nasıl kötü davranıldığını, gerçek değerimizin yanlış anlaşıldığı gibi olumsuz duygu ve düşüncelerin etki alanına gireceğimize, aslında başkalarının gözünde zannettiğimiz kadar önemli olmadığımızı kabul etmeliyiz. Bu deneyimle iç huzurumuz artarken başka insanların hakkımızdaki duygu ve düşüncelerinin bizim gerçek varlığımızla ilgili olmadığını anlamaya başlarız.

İNSAN KENDİNİ GELİŞTİREN BİR ORGANİZMADIR

İnsanın kendini değiştirebilecek yeteneklerinin bulunduğunu bilmesi gerekir. Üzerinde yeterince düşünerek iyice gözlemlediğimizde, insanın kendini geliştiren bir organizma olarak iç gelişme ve değişme yeteneğine sahip olduğunu rahatlıkla kavrayarak anlarız. Bu nedenle, insan tamamlanmamış ve yeteri kadar gelişmemiştir. Ancak, insandaki öz varlık ve gerçek ben esas alınarak çalışıldığında; insanın gelişerek olgunlaşması ve de mükemmelleşmesi mümkündür. Burda amaç, şu ana kadar açıkladığımız ölçüleri kullanarak hedefe ulaşmaktır.

Evrenin varoluşunda bir amaç olduğuna inanmak, insana büyük güç verir.

Einstein, Edington ve daha sevgili bilim adamları bilimsel metodun zaferlerine kapılmış ve insanın doğayı fethetmesi düşüncesiyle sürüklenmişlerdir. Ancak, aynı bilim adamları, evrenin içindeki çeşitli maddesel biçimlere (formlara) bakarak, yaradılışın gerçekten ürkütücü ve yüce olduğunu görmüşler ve bunun karşısında alçak gönüllü tavırlarını korumuşlardır. Bu bilim adamları, maddeyi sade-

ce cansız bir varlık olarak görmemişlerdir. Onlar maddenin daha büyük bir şeye ulaşmak için bir araç olduğunu anlamışlardır. Zeka ya da ruh diyebileceğimiz bu şey, elektrondan atoma kadar bilimsel yasalarla işleyen bütün maddesel bedenlere hükmeder. Onlara göre, madde kendine özgü bir şura sahiptir. Dolayısıyla, diğer maddi formlarla birleşebilir ya da geriye itebilir.

Evrensel yaşamın bir parçası olduğumuzu ve evrensel yaşamla şuurlu bir işbirliği yapabileceğimizi kavradığımızda varoluşumuzun amacı ve anlamı da anlaşılıyor. Ancak, bunu sıradan yaşamdaki kişiliğimizle elde edemeyiz.

Dünyadaki bütün varlıklar arasında yalnızca, İnsan evrensel planlı şuurlu bir işbirliğine girebilir. Bu durum, gerçekten çok önemli bir ayrıcalıktır. Ancak sıradan yaşamda, gerçek mutluluğu, insan yanlış yönde aradığından bulamıyor.

Şuurun gelişmesinin bütün yaradılışı doğrudan etkileyerek bilinçli değişimlere yol açacağını belirtmiştik. Şuurlu insan halkasının oluşmasıyla, bu kadar güç görünen kendini bilme ve kendini tanıma işi kolaylaşacaktır. Şuurlu insan halkası, kendisi üzerinde gerekli gözlem ve çalışmaları yaparak, içindeki gerçek beni işler ve hakim duruma getiren insanlardır. Eski Çin, Hint ve Mısır uygarlıklarında bu kişiler bilgelik efendileri olarak bilinirlerdi. Bunlar çabalarını yansıtmak için, özel gruplar oluşturarak insanları sanat, edebiyat ve felsefe gibi konularda her bakımdan olumlu yönden etkileyerek geliştirmeye çalışırlar. Ancak bu müridlerin etkileri bize şu an bulunduğumuz düzeyde direkt olarak ulaşmıyor. Anlayabilmemiz için, bu etkilerin bizim düzeyimize indirilmesi gerekiyor. Söz konusu etkileri A, B, C olarak sıralanmıştır.

A ETKİLERİ: Direkt olarak yaşamdan (günlük yaşantımızı kontrol eden etkenler ve şartlardan) gelir ve doğrudan kişiliği etkiler. Bunlar arasında, çevre, eğitim, herçeşit sosyal etkiler vb. yer alır. Bizimle iç içe oldukları için yaşantımızı sürekli etkilerler. Ve biz de her an bu (A) etkilerine çeşitli tepkiler gösteririz.

B ETKİLERİ: Kendisi üzerinde çalışarak sistemin yarattığı sahte şahsiyet ve kişilikten kurtulmuş rehberler ve onları barındıran kurum ve kuruluşlardır.